

14 Земі си своє то, й йди си: йскамъ да дамъ й на тогова послѣдншатъ, какъ вото й тебе.

15 Или нѣмамъ власть да направимъ, щото йскамъ въ своѣ то си нещо; или є̄ око то ти лѣкаво, зашто самъ азъ клѣгъ;

16 Такъ ще да бждатъ послѣдни те пѣрви: а пѣрви те послѣдни: зашто мнозина са выкани, а малко са избрани.

17 И като се воскачываше Исусъ во Йерусалимъ, зема дванадесете оученицы на страна на пжтатъ, й рече имъ:

18 Вто че се воскачываме во Йерусалимъ, й ѿинъ челоуѣческій ще да бжде предаденъ на архіереи те, й на книжовницы те, й ще да го ѿсѣдатъ на смѣрть:

19 И ще да го предадатъ на пзщы те на порѣганіе й на распатіе: й въ третіатъ дѣнь ще да воскресне.

20 Тогда пристжпни принѣго майка та на-Зеведеови те, сѣнове, заедно со сѣновѣ те си, коато се клѣнаше, й просѣшенѣщю ѿ него.

21 Я Исусъ й рече: що йскашъ; рече мѣ: речі, да сѣднатъ тіа двѣма та ми сѣнове, є̄диншо ѿ дѣсна та ти, а дрѣго ѿ лѣва та ти страна въ царство то ти.

22 Ѣговорі Исусъ, й рече: не знѣете що просі те; можете ли да пїете чаша та, коато азъ трѣбыва да пїа; или съ крещеніе то, съ коѣто се азъ кржщавамъ да се кржстите; рекоха мѣ: можеме.

23 И рече имъ: чаша та оуѣкъ моа ще да испїете, й съ крещеніе то, съ коѣто се азъ кржщавамъ, ще да се кржстите, а да сѣднете ѿ дѣсна й ѿлѣва ми, не є̄ то моѣ да го дамъ: но на ѿнѣа на който є̄ приготовено ѿ Отца моєго.

24 И като чѣха (това) дѣсетъ те, разжраихасе за двѣма та братіа.

25 Я Исусъ ги повыка й рече имъ: знѣете, зашо клѣзове те на-пзщы те господѣрствватъ надъ нїхъ, й голѣми те властвѣватъ надъ нїхъ.

26 Въ васъ обѣче не ще да бжде такъ: но който йска да є̄ голѣмъ въ васъ, да бжде вамъ слѣга.

27 И който йска да є̄ въ васъ пѣрвїй, да бжде вамъ рабъ.

28 Какъ вото ѿинъ челоуѣческій не дойдѣ, да мѣ послѣгѣватъ, но да послѣгѣва, й да дадѣ дѣша та си избавленіе за мнозина.

29 И като йзѣзеше той ѿ Йерїхѣна, йдеха слѣдъ него много народи.